

Тема: Особливості остеоінтеграції дентальних імплантатів у хворих на системний остеопороз.

Остеопороз, за даними Всесвітньої організації охорони здоров'я посідає 4 місце серед найбільш поширених захворювань в світі, поступаючись лише хворобам серцево-судинної системи, цукровому діабету та онкологічним захворюванням. Остеопороз розвивається поступово і проявляється зменшенням об'єму та щільності кісткової тканини. Кісткова тканина щелеп, мало чим відрізняється від інших кісток скелета, але там процеси внутрішньої перебудови проходять значно активніше. Протезування на дентальних імплантатах потребує значна частина населення, в тому числі хворі на остеопороз. Визначення стану кісткової тканини істотно впливає на остеоінтеграцію дентальних імплантатів та терміни користування протезами з опорою на них. Незважаючи на це, питання остеоінтеграції при системному остеопорозі, залишаються маловивченими.

Мета дослідження:

Аналіз даних наукових літературних джерел, які висвітлюють актуальне питання остеоінтеграції дентальних імплантатів у хворих на системний остеопороз.

Результати досліджень і обговорень:

Незважаючи на те, що системний остеопороз, розглядається, як фактор підвищеного ризику відторгнення дентальних імплантатів, клінічні та експериментальні дослідження стверджують, що імплантація може бути успішною при остеопорозі, проте процес остеоінтеграції при цьому захворюванні не вивчений остаточно. У багатьох пацієнтів зі зниженою мінеральною щільністю кісткової тканини, в тому числі альвеолярної кістки, імплантати успішно функціонували протягом багатьох років. Деякі автори спостерігали відторгнення поодиноких імплантатів, що на їхню думку відповідає літературним даним, але причиною цьому не може бути лише системний остеопороз.

Деякі автори розглядають місцеве використання бісфосфонатів та гормональної терапії для покращення щільності кісткової тканини та зменшення резорбції кістки після проведення дентальної імплантації.

Також розглядається застосування регенеративної терапії на основі використання стовбурових клітин та факторів росту, але ці питання маловивчені.

Висновки:

Отже, підвищення мінеральної щільності кісткової тканини щелеп для досягнення необхідної стабільності і відповідно кращої остеоінтеграції дентальних імплантатів у пацієнтів з системним остеопорозом, залишається дуже актуальною для клінічної практики. Подальші дослідження будуть спрямовані на розробку комплексної терапії при використанні методу дентальної імплантації у пацієнтів з системним остеопорозом.